

JAK JSME ŽILI v Československu

ZNÁMÍ STAROSTOVÉ

V dalším retrospektivním dílu popisujícím život na Karvinsku dnes představíme známé starosty měst na Karvinsku a Těšínsku. Tentokrát jsme se zaměřili na některé z mužů, kteří stáli v uplynulých letech v čele radnic, a to nejen za dob Československa. Pokud máte vlastní dobové snímky ze svých obcí, pošlete nám je na e-mail tomas.januszek@denik.cz. Stranu připravil: Tomáš Januszek

FRANTIŠEK PODOBA, Starosta Havířova v letech 1955 až 1970. Ve funkci přežil vpád okupačních vojsk v srpnu 1968.

První primátor Havířova **JUDr. ZDENĚK POHL**. Funkci zastával v letech 1990 – 1999.

KARL FRANZ JOHANN OTT (1862 – 1934), byl starostou Starého Bohumína v letech 1902 až 1920. Ke starostování se pak ještě nakrátko vrátil v letech 1926 až 1927. V roce 1927 se funkce starosty ze zdravotních důvodů vzdal. Právník, advokát, hudebník, komunální politik a poslanec slezského zemského sněmu v Opavě se do dějin Starého Bohumína zapsal zejména tím, jak aktivně podporoval rozvoj zdejší infrastruktury. Ještě za svého života se stal čestným občanem města v roce 1899. Svobodný advokát a majitel bohumínského zámku Karl Ott zemřel 8. května 1934 v bohumínské nemocnici na krvácení do mozku. Je pohřben na městském hřbitově ve Starém Bohumíně.

JOSEF KOŽDOŇ (1873 – 1949) byl slezský politik, předseda Slezské lidové strany, propagátor slezské autonomie a nezávislosti, slezský národní buditel a v letech 1923 až 1938 starosta Českého Těšína. V roce 1907 byl zvolen poslancem Slezského zemského sněmu v Opavě. V období Rakouska-Uherska usiloval o uznání slezské národnosti rakouskými orgány. Po 1. světové válce byl zastáncem vzniku autonomního Rakouského Slezska, které mělo být následně připojeno k deklarovanému samostatnému Hornímu Slezsku. V období česko-polského sporu o Těšínsko se přikláněl k Čechům a očekával jejich podporu v otázkách autonomie. V roce 1918 byl unesen Poláky a uvězněn v Krakově. Koncem roku 1944 byl Koždoň evakuován před blížící se Rudou armádou do Německa, ovšem vrátil se do Českého Těšína. Tam byl krátce internován a díky podpoře národních socialistů posléze zbaven obvinění z kolaborace. Později přesídlil do Opavy, kde v roce 1949 zemřel na cukrovku v hospici Marianum. Pochován je v Opavě; jeho symbolický hrob (kenotaf) je také na českotěšínském hřbitově.

MUDr. WACŁAW OLSZAK, (1868, Šenov u Ostravy – 1939, Karviná) byl první polský lékař v Karvině, národní a sociální aktivista na Těšínsku, starosta Karviné v letech 1929–1936. Mimo svou lékařskou praxi působil od roku 1904 v Matici školní těšínského knížectví, které v letech 1921 až 1930 předsedal. Za jeho předsednictví došlo k znovuzrození polského školství na Těšínsku a v roce 1909 k založení jediného v pozdější ČSR, Polského gymnázia im. J. Stowackiego se sídlem v Orlové. V roce 1928, ze svých vlastních příjmů vytvořil základ stipendia podporující chudé studenty. Od roku 1935 byl v čele Nejvyšší rady Poláků v Československu. Po vypuknutí druhé světové války byl při výslechu Němci surově zbit a na následky zranění dne 11. září 1939 zemřel. Jeho hrob se nachází na hřbitově v Karvině-Dolech. V roce 1998 na jeho počest byla na zdi polské školy ve Fryštátě odhalena pamětní deska a pojmenovaná ulice.

JUDr. JAROSLAV VĚNCEK, předseda Městského národního výboru Karviná (1989 – 1990). Podle dostupných pramenů jako jediný komunistický funkcionář v republice ve funkci přežil revoluční změny v listopadu 1989 a v Karvině dál starostoval v letech 1990 až 1994.

Další díl již v pátek 14. září.